

Posudek bakalářské práce Kateřiny Komárové Charakteristika přívlastkových konstrukcí v současné publicistice

Autorka si v předložené bakalářské práci stanovila cíl charakterizovat jednotlivé typy a frekvenci přívlastkových konstrukcí jako prostředku syntaktické kondenzace v textech současné publicistiky. Východiskem analýzy jsou jednak texty zpravodajské, jednak texty analytické.

V úvodních kapitolách autorka předkládá teoretická východiska, na kterých staví své závěry. Stylistické aspekty zpracovává v intencích prací M. Čechové, J. Chloupka, v syntaktické problematice vychází zejména z publikace Příruční mluvnice češtiny kolektivu autorů (zde především z kapitol zpracovaných M. Jelínkem zaměřených na vymezení kondenzace a kondenzátorů). Teoretické kapitoly jsou zpracovány pečlivě, diplomantka se snaží o přesné vymezení pojmu styl, jazykový styl, stylistika, publicistika, žurnalistika, publicistický funkční styl. Zvláštní pozornost věnuje autorka charakteristice jazykových prostředků specifických pro publicistický styl, vymezení žánrů a útvarů publicistického stylu. Detailně popisuje a klasifikuje prostředky kondenzace textu, vychází z principu konkurence mezi kondenzovaným a nekondenzovaným vyjádřením, v souladu s pojetím M. Jelínka pracuje s pojmy syntaktický predikát, kondenzát, dekondenzát. Přesně a přehledně klasifikuje kondenzační struktury, je zřejmé, že nejvíce prostoru je věnováno přívlastkovým konstrukcím (v souladu s tématem diplomové práce), ale nejen jim.

Kapitola 3 je věnována metodám a cílům bakalářské práce. Autorka představuje zvolené útvary, jež jsou východiskem pro excerpti jazykového materiálu. Zaměřuje se na útvar komentáře (analytický útvar) a na texty zpravodajské se sportovní tematikou. Záměrně volí i dva odlišné typy deníků (Plzeňský deník jako reprezentanta oficiální publicistiky a Blesk jako představitele bulvární publicistiky).

Velmi cennou část práce představuje kapitola 4, zahrnující vlastní analýzu. Excerptovaný materiál je dostatečně rozsáhlý, diplomantka shromáždila 6 915 syntaktických celků, dokládá 770 přívlastkových konstrukcí. Je zajímavé, že v tomto rozsáhlém vzorku materiálu se ani jednou nevyskytl typ departicipiálního adjektiva tvořeného od přechodníku minulého dokonavých sloves (-vši). Zajímavé závěry jsou doloženy mj. v kapitole zaměřené na umístění přívlastkových konstrukcí.

V textu bakalářské práce se ojediněle vyskytují méně přesné, příp. neobratné stylizace. Na str. 4 měla autorka jistě na mysli formulaci: „...vyhýbat se nespisovným výrazům při tvorbě oficiálního textu“, nikoli „...při oficiální tvorbě textu.“ Nevhodné je i užití kondicionálu ve formulaci: „... která bychom rozdělili dle Příruční mluvnice na ...“

Úroveň práce do jisté míry snižují i formální nedostatky, např. záměna pomlčky a spojovníku aj. Ojediněle se v textu objevují chyby v interpunkci (např. s. 6, s. 13 aj.). Uvedené skutečnosti však nepopírají fakt, že předložená práce je zcela původní, autorka dochází ke svým závěrům na základě podrobné a pečlivé excerpte jazykových prostředků. Cením si zejména té skutečnosti, že se diplomantka snaží všechny excerptované jevy utřídit a co nejpřesněji popsat, i když je vždy nelze zařadit k jednoznačným typům.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhoji hodnocení **velmi dobré**.

V Plzni 24. 5. 2013

PhDr. Jana Vaňková
vedoucí práce